

баща му, нима искашь работливия съ потъ и мъка да печели че да хранутути мързеливытъ! Тъй ти са пада, тѣгли сега отъ неманіе, то са ражда отъ мързела; и не дѣй са мъче да стваряшь кривдината връхъ мене, дѣто братъ ти само ще набере много плодъ. Твоео дърво и неговото като два близнака си приличахъ, и двѣтъ бѣхъ здравы, читавы, тѣ отраснахъ едно до друго и пуснали бѣхъ еднакво цвѣтъ; само не са обработихъ еднакво. Сѣка дребна животинка, сѣка бубулечка изтреби Стоенчо отъ дървото си; а ты остави своето да го изпопасхъ гасеницы ёще кога цвѣтеше. Земамъ си него дърво пакъ назадъ и му махамъ името ти, защото искамъ да спастрѣхъ сичко каквото ми е Господъ далъ, искамъ да не са покѣтне нищо отъ имота ми. То дърво трѣба презъ Стоенчѣвытъ рѣце да мине за да са съземѣ, и отъ днесъ то е вѣке негово, както и вошката която ще роди за напредъ. Иди си избери друго нѣкое и го обработвай, ако щещъ; ала, ако го изоставишь и него, щѣ го дамъ пакъ на брата ти, защото ми е той дѣсна рѣка, голѣмъ помощникъ.

Михалъ осѣтилъ праведната сѣдба на баща си и мудрата негова поука. Негубилъ време, избралъ си друго ябълчено дърво, което мыслялъ че е най-добро и са заловилъ